

4. møde.

Torsdag den 14. oktober kl. 13³⁰.

Formanden: I skrivelser af dags dato meddeler ministeren for handel, industri og søfart, at han i folketinget har fremsat:

Forslag til lov om nedsættelse af en trustkommission og

forslag til lov om ændringer i næringslov af 28. april 1931.

De på dagsordenen opførte sager kan ikke uden tingets samtykke behandles i dag, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2985; fremsættelsen findes i tidenden sp. 10).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

P. Mortensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning

vedtoges dette forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig tingets samtykke til allerede i indeværende møde at lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen udtaler sig herimod, vil jeg betragte samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Valgt blev: *P. Mortensen, Date, Henry Hansen, Ingeborg Hansen, Alfred Kristensen, Johs. E. Larsen, Offersen, Bjerre, Stegger Nielsen, Esther Malling Pedersen, Ravn, Lisbet Hindsgaul, Jørgen Otsen, Schaumann og Ingeborg Refslund Thomsen.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 94 af 27. marts 1934 om invaliderente m. v. til tilskadedkomne militære værnepligtige.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3033; fremsættelsen findes i tidende sp. 11).

Lovforslaget sattes til forhandling.

P. Mortensen: Spørgsmålet om invaliderente eller erstatning til værnepligtige, der kommer til skade under udøvelsen af deres tjeneste, er ordnet ved lov af 27. marts 1934 med senere ændringer. Ydelserne i henhold til denne lov følger i det væsentlige principperne i ulykkesforsikringsloven, dog således at ydelserne til tilskadedkomne militære værnepligtige på grund af denne tjenestes tvungne karakter ligger noget højere end efter ulykkesforsikringsloven. Imidlertid har vi nu fået loven af 16. juli 1948 om hjemmeværnets ordning, af hvilken lov det fremgår, at hjemmeværnet består af militært organiserede enheder, der skal være et led i landets forsvarsordning og skal deltage i løsningen af de opgaver, der påhviler hæren og søværnet. Når der således er pålagt hjemmeværnet de her nævnte opgaver, er det også naturligt, at de hjemmевærnspligtige i tilfælde af tilskadedkomst under tjenesten ligestilles med de militære værnepligtige. Det er dette, der tilsigtes ved det foreliggende lovforslag.

Herudover tilsigter lovforslaget, jfr. § 1, at inddrage under loven personer, der uden at være i egentlig militær tjeneste, beordres til arbejde i militært øjemed. Herved er tænkt på de kvinder, der som medlemmer af frivillige foreninger er organiseret og øvet, så at de kan være til støtte for hjemmeværnet og kan knyttes til hjemmeværnet ved overenskomst mellem forsvarsministeren og de pågældende foreninger.

Endvidere er der grund til at gøre opmærksom på lovforslagets § 2, ved hvilken der er truffet bestemmelse om, at når den tilskadedkomne værnepligtige eller dennes efterladte oppebærer pension eller anden årlig ydelse fra staten, har han eller de efterladte kun krav på den del af den eventuelle erstatning, hvormed erstatningen overstiger pensionen eller den årlige ydelse fra staten. Det er en særdeles rimelig og naturlig bestemmelse, der her er tale om.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.